

بعد شروع کردم به تحقیق کردن. کتاب مارکو پیر وایت، آنتونی بوردین، و خیلی کتاب‌های مهم درباره آشپزی رو خوندم و واقعا جذب این دنیا شدم.

قبل از شروع فیلمبرداری، دو هفته به یک موسسه آموزش آشپزی در پاسادنا رفتم و اونجا بود که آیو (بازیگر نقش سیدنی) رو دیدم. ماتوی آشپرخونه و موقع آشپزی کردن با هم آشنا شدیم که این خیلی خوب بود چون بخش زیادی از ارتباط سیدنی و کارمی با همدیگه از طریق آشپزی به بعد حدود شش هفته در یک رستوران میشلین دار به نام Pas-oli در سانتامونیکا زیر نظر سرآشپز درجه یکش دیو بران کار کردم. اول فقط نگاه می‌کردم، بعد کم کم به مرحله آماده سازی غذاها رسیدم و در نهایت، روی خط اصلی آشپزی کار کردم و غذایی که آماده می‌کردم، سرو میشد. تو این وسط‌ها، برای اینکه بتونم اون ناآرومی کارمی رو درست دربیارم، فکر کنم سی باری فیلم *the panic in needle park* با بازی آل پاچینو رو دیدم و دیدن فیلمایی مثل نقطه جوش *boiling point* استیون گراهام هم خیلی بهم کمک کرد. اما این تمام ماجرا نیست. من مجبور بودم برای اینکه بدنم به استایل کارمی نزدیک بشه، خیلی تمرینای ورزشی سختی هم داشته باشم. یه بار واقعا از حال رفتم.